

der udvikling af regionale kompetencer, vækst og udvikling i turismeerhvervet samt udvikling i yderområderne. Det svarer til en opdateret videreførelse af den nugældende lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter samt de udskrivne kommunalfuldmagsregler.

Det kunne eksempelvis være:

- ² Konkrete institutioner, fx innovationsmiljøer, forskerparker, turismeudviklingselskaber, investeringsfremmeorganisationer, videncentre, iværksætter- og udviklingsparker, faciliteter til fremme af kulturerhverv fx film og musik, udstillings- og konferencefaciliteter mv.
- ² Samarbejds- og udviklingsprojekter, fx netværk mellem virksomheder inden for samme eller beslægtede brancher, samarbejde mellem virksomheder og videninstitutioner, samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner om fx kompetenceudvikling eller praktikordninger, initiativer vedrørende investerings- og eksportfremme mv. Projekterne kan både være nationale og internationale.
- ² Kompetenceudvikling, fx kurser målrettet virksomhedernes behov, ledelses- og organisationsudvikling mv.
- ² Digital infrastruktur, fx etablering af IT-huse i yderområderne mv.

Kommunerne har frihed til selv at prioritere de kommunale midler til erhvervsudviklingsaktiviteter inden for de rammer, der er fastlagt i lovgivningen og kommunalfuldmagsreglerne. Det vil dog være naturligt for kommunerne at orientere sig i forhold til vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier i fastlæggelsen af egen erhvervspolitik.

Til stk. 2

Henvisningen i stk. 2 til § 9, stk. 4, medfører, at kommunernes erhvervsudviklingsaktiviteter skal være til gavn for en åben kreds af erhvervslivet i de pågældende kommuner. Henvisningen til § 9, stk. 6, fastslår princippet om, at erhvervsudviklingsaktiviteter ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder at der ikke må ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsvirksomheder.

Ifølge bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., får kommunerne mulighed for at administrere tilskud og anden medfinansiering til selvstændige juridiske enheder, udøve ejerbeføjelser over for disse enheder, samt deltage i og

på egen hånd iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter. Aktiviteterne kan både gennemføres lokalt, nationalt eller i samarbejde med myndigheder, institutioner eller virksomheder fra andre lande, fx gennem tværnationale projekter.

Når de kommunale erhvervsudviklingsaktiviteter iværksættes i regi af selvstændige juridiske enheder, indgår kommunerne som led heri kontrakter med enhederne.

Til kapitel 7

Akkreditering og metrologi

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelserne er en videreførelse af § 10 i den nugældende lov om erhvervsfremme.

Efter stk. 1 fastsætter økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, regler om akkreditering. Reglerne fastsættes i dag i bekendtgørelser og tekniske forskrifter. Økonomi- og erhvervsministeren har den 1. januar 2004, da administrationen af akkreditering overgik fra Erhvervs- og Boligstyrelsen (nu Erhvervs- og Byggestyrelsen) til Sikkerhedsstyrelsen, bemyndiget regelfastsættelsen til Sikkerhedsstyrelsen.

Akkreditering anses for at være det højeste niveau for godkendelse inden for tekniske områder, hvor præcision og kvalitet er ufravigelige krav. Standarderne for akkreditering fastsættes i internationale fora som CEN/CENELEC for Europa og ISO/IEC på globalt plan. Der er samtidig etableret regionale og verdensomspændende fora for akkrediteringsorganer, som bl.a. fastlægger fortolkninger af standarder inden for akkreditering for at sikre en ensartet anvendelse af standarderne på globalt plan. For akkrediteringsorganer er medlemskab af disse fora nødvendig for at kunne hævde sig internationalt.

Til stk. 2

Stk. 2 fastslår, at afgørelse om tilbagekaldelse af akkreditering kan forlanges indbragt for domstolene af den, afgørelsen vedrører.

Til stk. 3

Det er under henvisning til udlægningen af akkrediteringsordningen fundet hensigtsmæssigt i stk. 3 at præcisere, til hvilken institution en begæring om domstolsprøvelse skal fremsættes. Begæringen medfører, at den, der har truffet afgørelsen, dvs. myndigheden eller den private organisation, skal anlægge sag ved